

Studiu în cadru cercetării Omnibus

“Opinii și percepții privind răspunsul statului în cazurile de abuz asupra copiilor”

Chișinău 2016

Contextul studiului

- Studiul este realizat in cadrul proiectului: **„Protejarea copiilor împotriva abuzului, neglijării și exploatării printr-un sistem de protecție a copilului consolidat și funcțional”**, implementat de CNPAC cu suportul Fundației OAK

- Perioada proiectului: 2015-2018

Abuzul asupra copiilor

La nivel mondial:

- o pătrime din adulți declară că au fost abuzați fizic în copilărie;
- una din cinci femei raportează că a fost abuzată sexual în copilărie.

Sursa: „Global status report on violence prevention” 2014

În Republica Moldova:

- 76% din copiii cu vârsta cuprinsă între 2-14 ani au fost supuși la orice formă de pedeapsă violentă;
- 48% din copiii cu vârsta cuprinsă între 2-14 ani au fost supuși pedepsei fizice;
- 69% din copiii cu vârsta între 2-14 ani au fost supuși agresiunii psihologice.

Sursa. „Studiu de indicatori multipli în cuiburi (MICS)”, UNICEF, 2012

Metodologie

Studiu a fost realizat în cadrul cercetării **Omnibus** (8 întrebări de bază)

Scopul: Stabilirea percepției populației privind gradul de răspândire a tipurilor de abuz asupra copiilor și a actorilor implicați în protecția acestora.

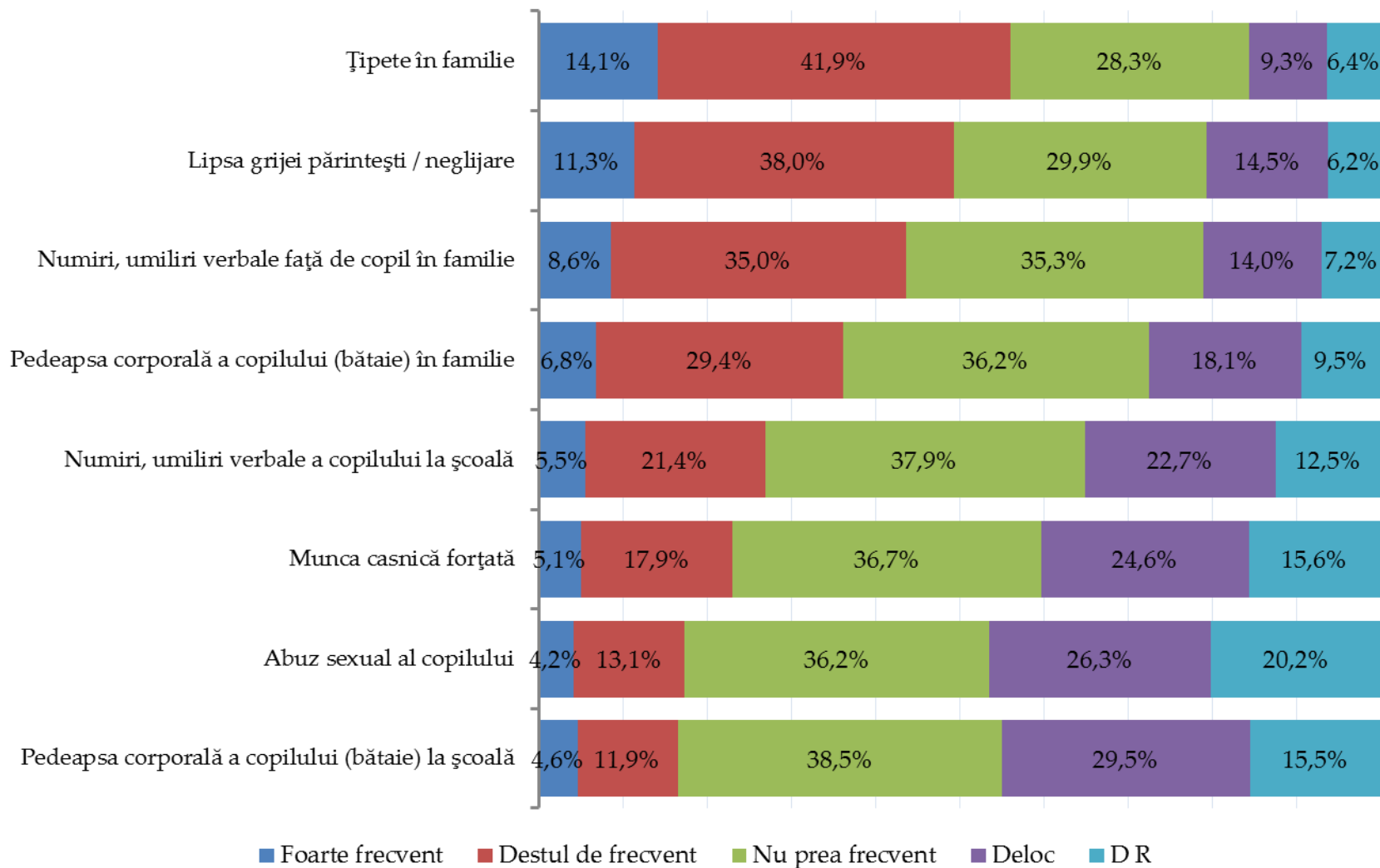
Volumul eșantionului: 1123 persoane, populația cu vârstă de 18 ani și mai mult;

Tipul eșantionului: Stratificat, probabilist, bistadial;

Reprezentativitate: Eșantionul este reprezentativ pentru populația adultă a Republicii Moldova, cu o eroare maximă de +2.6%

Datele au fost colectate în perioada: **3 - 10 decembrie 2015.**

Răspândirea diferitor tipuri de abuz

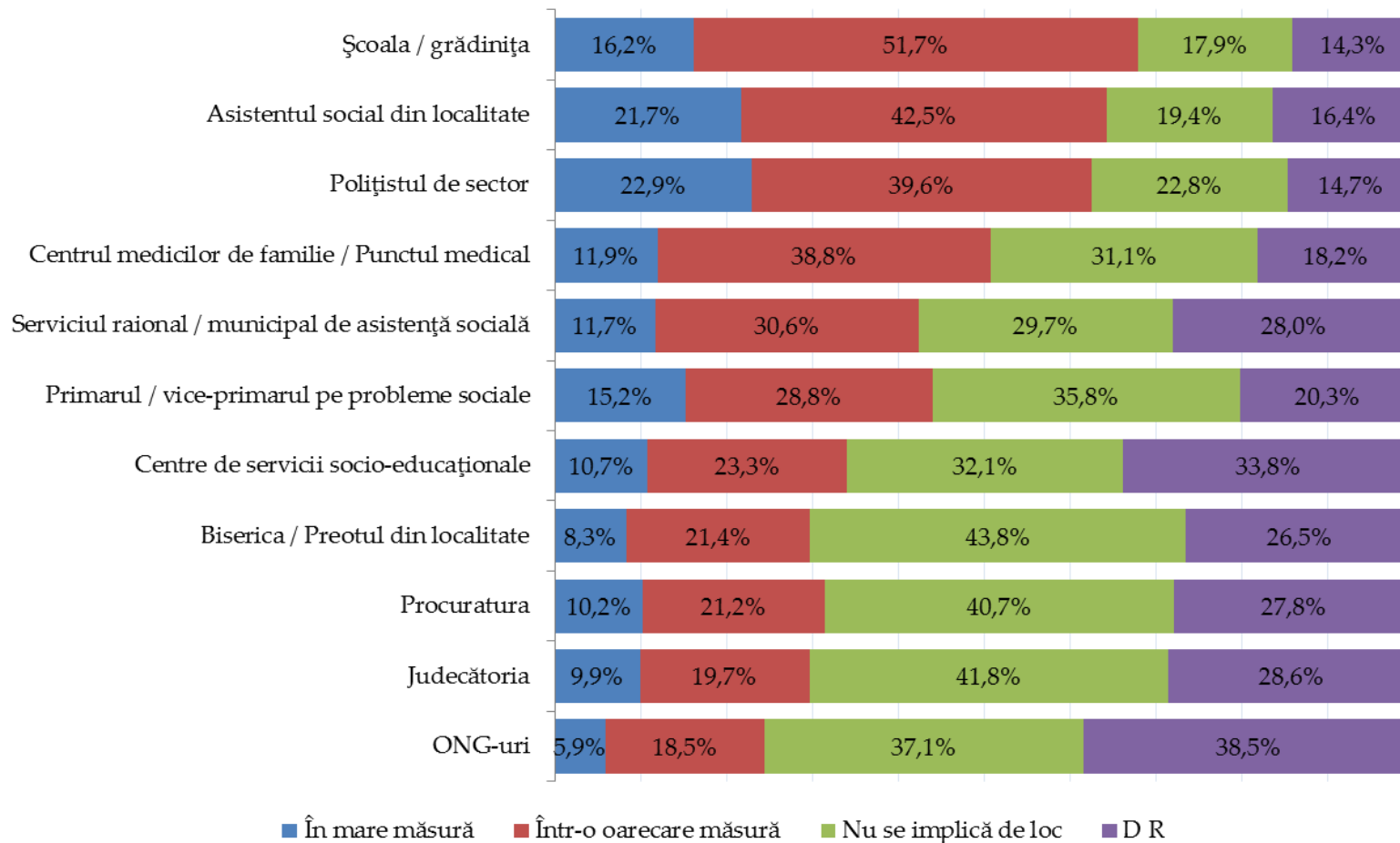

Întrebarea: Cât de frecvent au loc următoarele situații în societatea moldovenească?

Percepții privind abuzul asupra copiilor

- **Violența verbală** – cel mai răspândit tip de violență în societate. **Mai mult de jumătate (56%)** dintre respondenți consideră țipetele în familie, ca fiind o situație des întâlnită în familie;
- **Violența fizică** este prezentă în cadrul familiei în viziunea a **36,2% din respondenți**. Femeile sesizează prezența pedepsei corporale în familie într-o pondere mai mare comparativ cu bărbații;
- Prezența **neglijării copiilor** și lipsei grijii părintești este sesizată într-o măsură mai mare de respondenți cu un nivel mai înalt de studii și de trai;
- Respondenții nu percep **abuzul sexual** ca un fenomen răspândit în societate.

Percepții privind implicarea instituțiilor în protecția copiilor abuzați (1)

Întrebarea: După părerea Dvs., în ce măsură următoarele organizații / sau reprezentanți ai organizațiilor se implică în ajutorarea copiilor ce suferă de neglijare sau violență în familie?

Actorii locali (2)

Instituțiile de învățământ precum și asistentul social sunt instituțiile care **se implică** în mare măsură în ajutorarea copiilor ce suferă de neglijare și violență în familie, preponderent în opinia:

- femeilor;
- persoanelor cu trei și mai mulți copii;
- persoanelor din mediul rural.

Patru din zece respondenți susțin că primarul **nu se implică** în ajutorarea copiilor abuzați și doi din zece respondenți nu cunosc despre activitățile acestuia privind protecția copiilor abuzați.

- persoanele cu vârsta de 18-44 ani;
- persoanele cu un nivel înalt de studii;
- respondenții cu un nivel înalt de trai
- respondenții din mediul urban.

În opinia respondenților primarul și biserica se implică într-o măsură mai mică comparativ cu ceilalți actori locali.

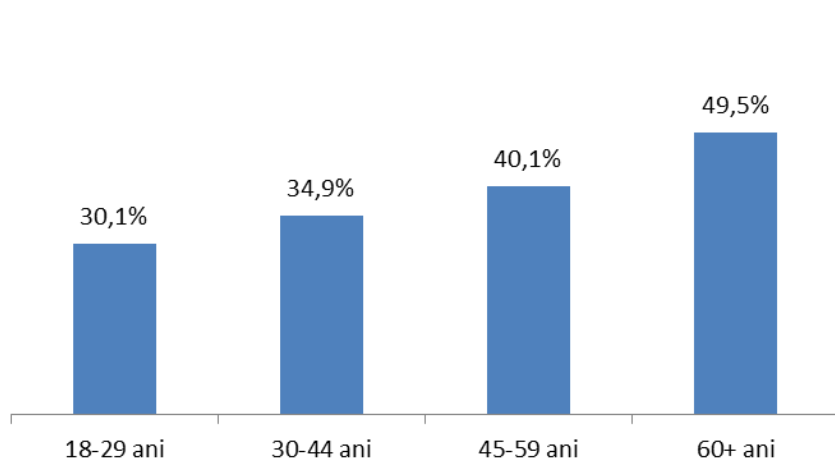
Instituțiile de drept (3)

Acțiunile instituțiilor de drept în cazurile copiilor abuzați sunt puțin vizibile în opinia respondenților.

Procuratura	Judecătoria
<ul style="list-style-type: none">40,7% din respondenți consideră că procuratura nu se implică în ajutorarea copiilor abuzați	<ul style="list-style-type: none">41,8% din respondenți consideră că judecătoria nu se implică în ajutorarea copiilor abuzați
<p>Cine sunt cei care consideră astfel:</p> <ul style="list-style-type: none">➤ <i>Bărbații, persoanele cu vârsta de 30-44 ani, cei cu un nivel de studii înalt, precum și cei din mediul urban.</i>➤ <i>Cu cât nivelul de trai al respondenților este mai înalt cu atât crește numărul persoanelor care consideră că procuratura și judecătoria nu se implică deloc în ajutorarea copiilor abuzați.</i>	
<ul style="list-style-type: none">27,8% din respondenți nu cunosc despre implicarea procuraturii în ajutorarea copiilor abuzați	<ul style="list-style-type: none">28,6% din respondenți nu cunosc despre implicarea acestora în ajutorarea copiilor abuzați
<p>Cine sunt cei care nu cunosc despre implicarea:</p> <ul style="list-style-type: none">➤ <i>Femeile, persoanele cu vârsta mai mare de 60 ani, cei cu un nivel de studii scăzut, precum și cei din mediul rural.</i>➤ <i>Cu cât nivelul de trai al respondenților este mai scăzut cu atât crește numărul persoanelor care nu cunosc despre implicarea procuraturii și judecătorii în ajutorarea copiilor abuzați.</i>	

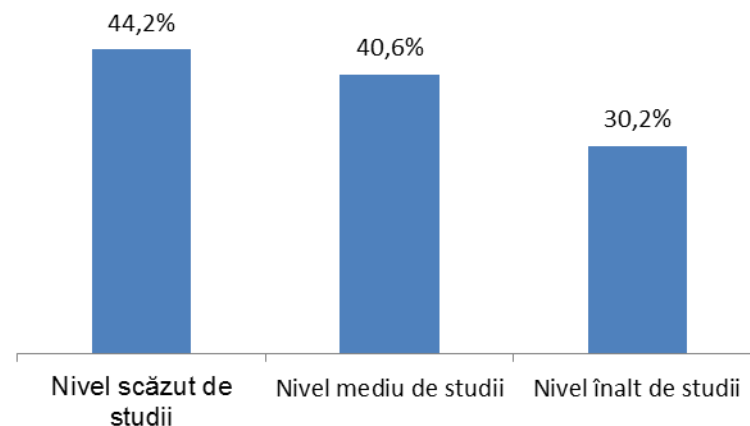
Percepții privind implicarea ONG

Rolul și implicarea ONG-urilor în cazurile de abuz asupra copilului este cel mai puțin cunoscut de către populație.

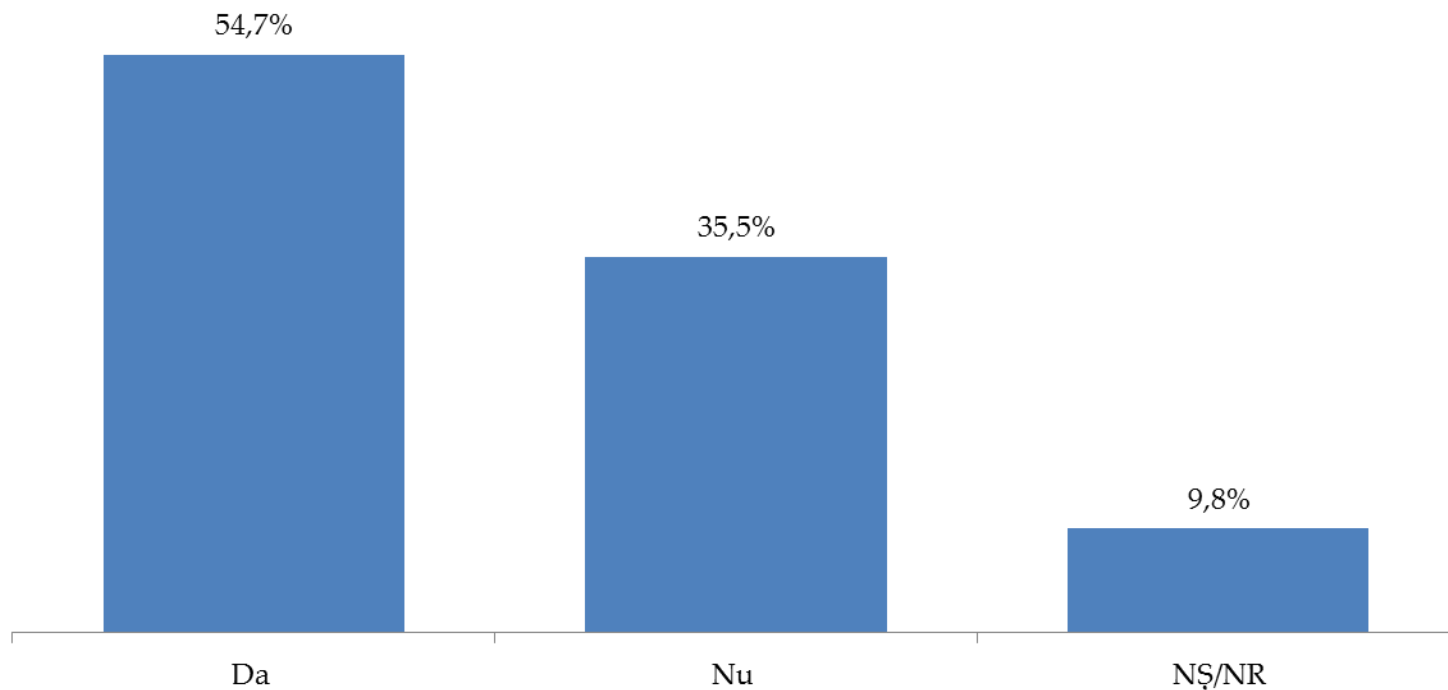

Gradul de cunoaștere a implicării ONG-urilor în cazurile de abuz asupra copiilor este invers proporțională cu vârsta, tinerii sunt mai informați.

Cu cât nivelul de studii este mai scăzut, cu atât gradul de cunoaștere despre rolul și implicarea ONG-urilor este mai mic.

Opinii privind obligativitatea raportării actelor de abuz asupra copilului

Întrebarea: Atunci când are loc un act de abuz asupra copilului, credeți că acesta trebuie să fie raportat autorităților statului pentru ca acestea să intervină?

Categoriile mai pasive la raportarea actele de abuz asupra copiilor

Bărbații

- Bărbații (37,1%) nu ar raporta într-o pondere mai mare situațiile de abuz asupra copiilor comparativ cu femeile (34,3%);

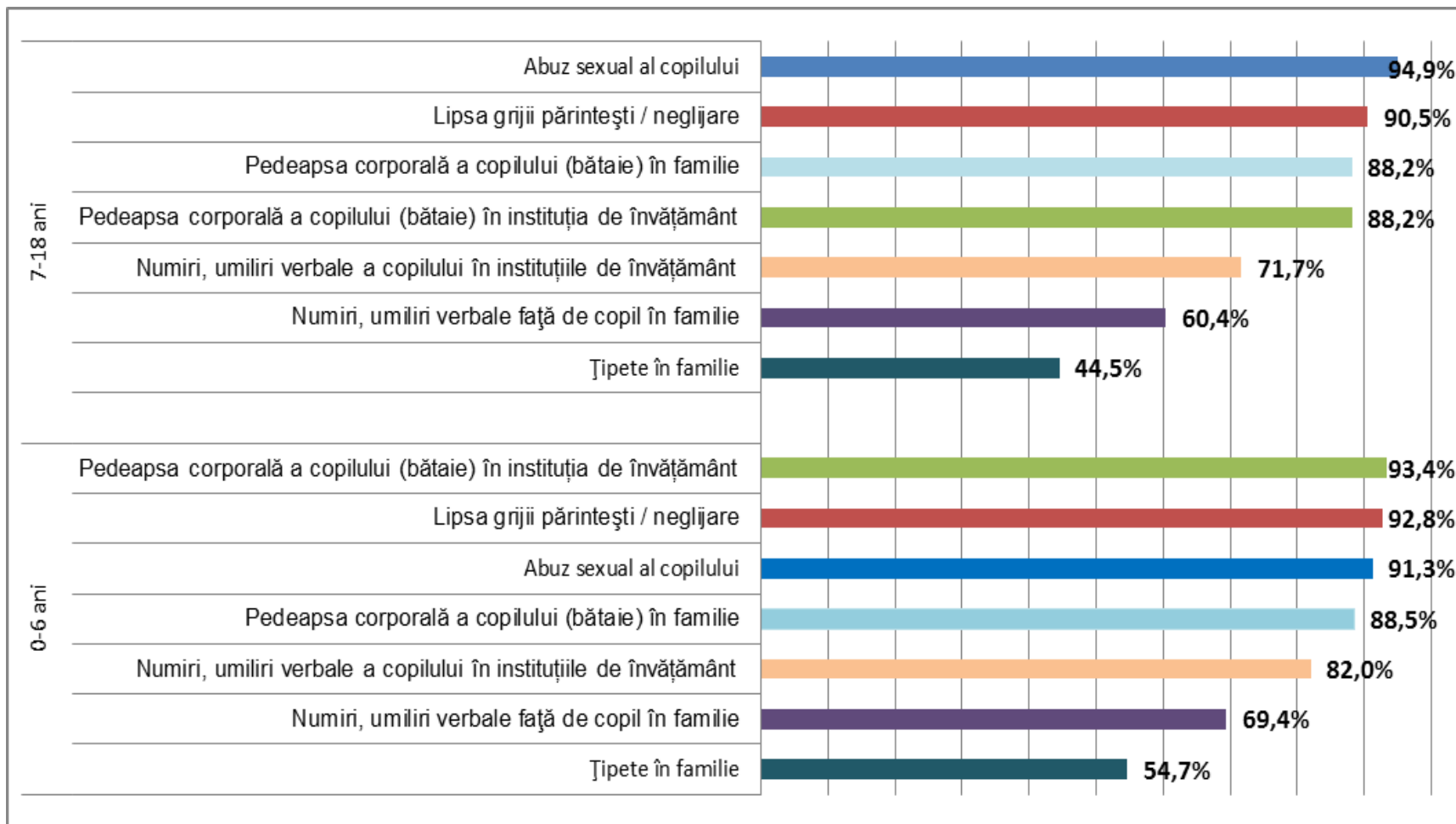
Persoanele cu un nivel scăzut de trai

- Persoanele cu un nivel scăzut de trai într-o pondere mai mare (37,8%) nu ar sesiza actele de abuz asupra copiilor față de persoanele cu un nivel mediu de trai (33%) și cei cu un nivel înalt de trai (35,6%);

Persoanele din mediul urban

- Mai puțini sensibili la actele de abuz asupra copiilor sunt populația din mediul urban (39,2%), față de cei din mediu rural (32,1%).

Raportarea situațiilor de abuz în dependență de forma acestuia și vârsta copiilor

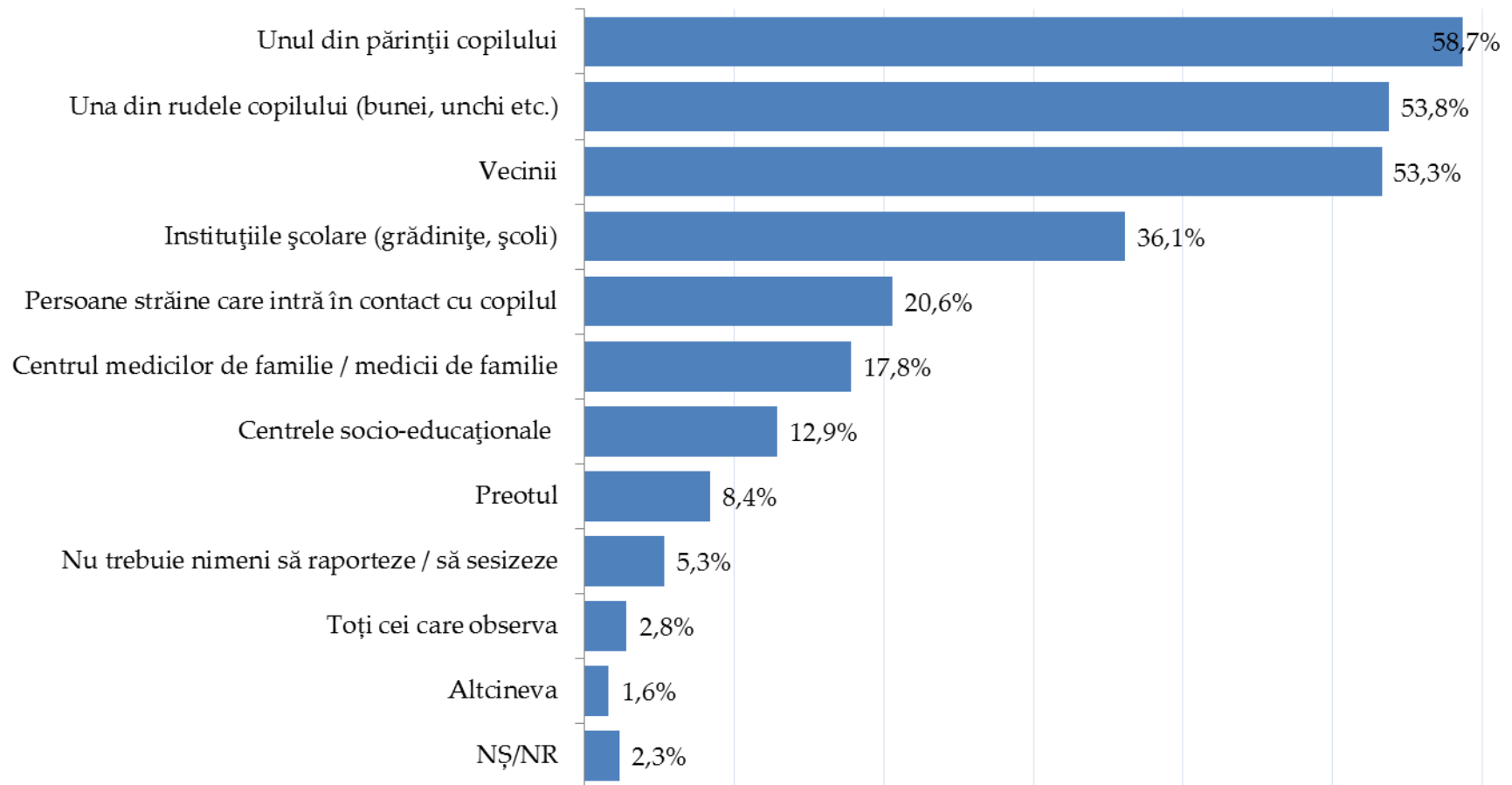

Întrebarea: Ce situații credeți că trebuie raportate? (în cazul copiilor 0-6 ani și 7-18 ani)

Raportarea situațiilor de abuz în dependență de forma acestuia și vârsta copiilor (2)

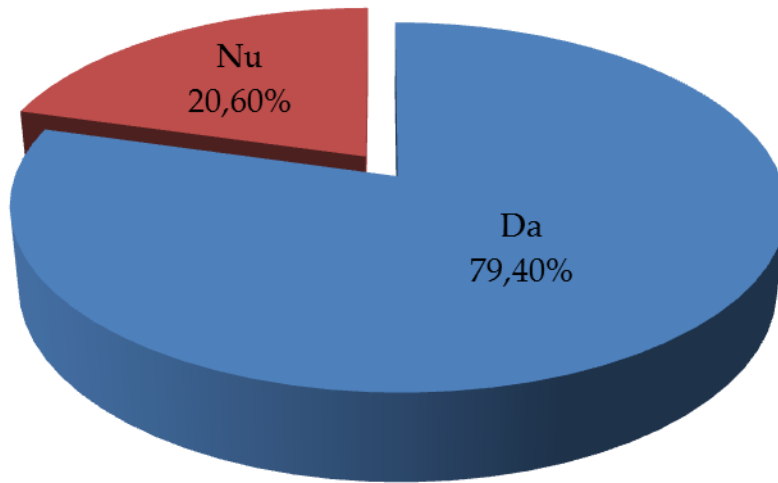
- În cazul copiilor de 0-6 ani cea mai gravă situație privind abuzul este considerată pedeapsa corporală în instituțiile de învățământ, pe când în cazul copiilor de 7-18 ani este abuzul sexual;
- Respondenții sunt mai sensibili în cazurile de violență fizică în cadrul instituțiilor de învățământ față de violența fizică din familie, cu toate că ultima este mai răspândită decât prima;
- Neglijarea și lipsa grijii părintești este considerată o situație necesară de a fi raportată în cazurile ambelor categorii de copii;
- Violența verbală este tolerată de respondenți, astfel, umilirile verbale și țipetele în familie vor fi raportate de mai puțini respondenți (*se referă la ambele categorii de copii*).

Opinii privind responsabilii de raportarea cazurilor de abuz

Întrebarea: Cine credeți că trebuie să raporteze / să sesizeze autorităților statului cazurile de abuz pentru ca acestea să intervină?

Populația NU raportează/sesizează autoritățile statului cazurile de abuz pentru ca acestea să intervină

Persoanele care **consideră necesar** raportarea autorităților cazurilor de abuz asupra copiilor:

- 82,1% sunt de acord că populația **nu raportează** cazurile de abuz;

Persoanele care **Nu consideră necesar** raportarea autorităților cazurilor de abuz asupra copiilor:

- 55,4% sunt de acord că populația **nu raportează** cazurile de abuz;

Întrebarea: Sunteți de acord cu afirmația „Populația NU raportează/sesizează autoritățile statului cazurile de abuz pentru ca acestea să intervină”?

Cazurile nu sunt raportate consideră preponderent...

Bărbații

Persoanele cu vârsta de 18-29 ani

„Populația NU raportează/sesizează autoritățile statului cazurile de abuz pentru ca aceștia să intervină”

Persoanele cu un nivel înalt de studii

Persoanele cu un nivel înalt de trai

Persoanele din mediul urban

Motivele nesesizării cazurilor de abuz

Întrebarea: De ce considerați că populația nu raportează/sesizează autoritățile statului în cazurile de abuz pentru ca acestea să intervină?

Aspecte specifice ale motivelor nesesizării cazurilor de abuz

Vârstă

- Tinerii (18-29 ani), precum și persoanele după 45 ani **nu au încredere că cazul raportat va fi soluționat**;
- Respondenții cu vârsta de 30-44 ani consideră că motivul principal de nesesizare a cazurilor de abuz este frica de abuzator și rudele acestora.

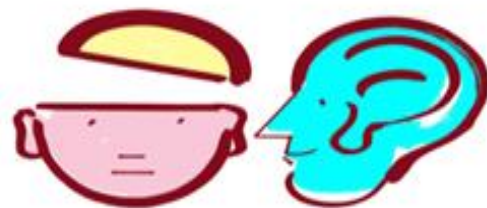
Nivelul de studii

- Persoanele cu un nivel mai înalt de studii susțin că actele de abuz nu sunt raportate iar cauza principală fiind **neîncrederea în soluționarea cazului**;
- Pentru persoanele cu un nivel mediu de studii cauza determinantă a neraportării **este frica de abuzator și rudele acestuia**;
- Respondenții cu un nivel scăzut de studii consideră în **egală măsură frica de abuzator și apropiații acestuia, precum și rușinea de a raporta condiționează nesesizarea actelor de abuz.**

Mediul de reședință

- Persoanelor din mediul urban consideră că motivele neraportării sunt neîncrederea în soluționarea cazului, frica de abuzator și faptul că nu se cunoaște unde și cui să se raporteze cazul de abuz;
- Pentru respondenții din mediul rural rușinea de a raporta cazurile de abuz și frica de autorități constituie motivele principale ale neraportării.

Concluzii și recomandări

Concluzii (1)

- Violența verbală este percepută ca fiind cea mai răspândită în Republica Moldova comparativ cu alte tipuri de violență (fizică, sexuală), dar este și cea mai tolerată formă de abuz. Tinerii cu vârsta de 18-29 ani, cu studii superioare și cei cu un nivel de trai mai înalt sesizează mai frecvent existența violenței în familie și a abuzului asupra copiilor.
- Abuzul fizic și verbal este perceput ca fiind mai răspândit în familie, dar sensibilizează mai mult dacă copilul este abuzat în cadrul instituțiilor de învățământ.
- Persoanele interviewate care consideră necesară raportarea autorităților competente despre actele de abuz asupra copiilor sesizează într-o pondere mai mare indiferența populației față de actele de violență asupra copiilor.

Concluzii (2)

- **Jumătate din respondenți** (54,7%) consideră necesar raportarea cazurilor de abuz asupra copilului autorităților statului. Respondenții sunt mai sensibili în raportarea situațiilor concrete de abuz și cele considerate mai grave. Pentru copii de 0-6 ani pedeapsa corporală a copilului în grădiniță ar trebui în primul rând raportată, iar pentru copii de vârstă 7-18 ani cazurile de abuz sexual;
- **Actorii locali:** reprezentanții instituțiilor de învățământ, asistentul social, poliția de sector și medicul de familie sunt cei care se implică într-o măsură mai mare în ajutorarea copiilor ce suferă de neglijare sau violență în familie, în opinia celor intervievați.
- **Opt din zece respondenți** au fost de acord că populația este indiferentă privind violența asupra copilului și nu se implică în raportarea cazurilor de abuz asupra copilului. Cauzele principale ale neraportării se referă la: frica de abuzator, neîncrederea în soluționarea cazurilor de către instituțiile statului, sentimentul de rușine, neinformarea populației despre modalitatea de raportarea a acestor cazuri.

Vă mulțumim!